

не пламя, а жемчужно мълкене,
пълн на грех —
през всички пъти на смъртта...
Съ насъ за насъ умре ще пометна!

НАРОДЪ

И тъй било народъ!
Но къде се налява
и стъпъци се прозява!
И тъй било народъ!
„Чуд, гонери!“ Той мълкне,
„Мълчи!“ Тогва дрънка.
И тъй било народъ!
Петъ века обира сили,
„За дело!“ Той се жали.
И тъй било народъ!
„Назрели!“ Я той се свива,
и гласъ се потрива:
И тъй било народъ!
— Яз му е още рева,
Трей! До ще му... „Говеза!“
И тъй било народъ!

НАДЪ НЕГО ДЕНЬ ИЗГРЯВА

Но говорете ми че моя родинъ край
е беденъ, минало че няма славно,
Тома го всякой знай,
и зная го отпавно.
Той няма минало — той няма гробъ на дни,
не се гордей съ останки и руини,